

mese maeasfe, weel leiba otsima ja kui siise astus, nággi noort naesterahwast, omma lastega põlveli maas Summalat palluwad ja kulis weel need sõnnad: „Helde hallastaja Summal, árra laste minno lapsi mitte náлга surra ja sada omma ingli lábbi, immelikul wiisil meile toito!” Kui soldat tупpa astus ja naene kóbbinat kulis, ehmataš temma wágga árra ja arwas et nüüd surm piddi kátte tulles. Sedda hádda palwet kulis agga soldat, põris kóhhe úmber, láks wanke jure, tõi sealt kaks terwet leiba ja hea túf lihha ja andis sedda selle naesele, kes nüüd súddamest, kuma filma weega Summalat ja sedda sdameest tánnas.

Sedda luggo kirjutas se soldat omma naesele koeo ja útleš: „Ma ussun wiisiste, et Summal selle waese naese palwed on kuulnud ja wóttab ka teie palwed kóddo kuulda, mis teie minno párrast Temma pole lákkitate. Sest kust södda lábbi káib, seal on ikka otsata suur hádda ja nálg!”

Wadake, nored mehhed, kes teie kono te-nistuše astute, móttelge selle peale, mis se

meeš teggi ja árge olge armutumad waeste háddaliste wasto, siis peástab Summal ka teid surmost ja hukkatusest. Hooplik meel sadab wallo ja surma!

Nenda on Preisima soldatid mitmega teinud. Mõnni soldat, kellele wina anti, jõi puddelist, panni puddeli laua peale ja pistis kuldrahha puddeli alla, ja láks omma teed. Sálle teised jaggasid omma kono leiba nálgind waeste lastele ja játšid ommad kóhhud túhjaks, ja keif, kes nenda teggid, neid hoidis Summal waenlase kulide eest ja on praego kóddo omma naese ja laste jures; agga need, kes armutumal wiisil waese rahwale waewa teggid, neid rifusid ja nende maead árra põlletasid, leidsid omma surma, sest Summala arm ei olnud nendega.

Ulle ma peal, mis sa olled,

Kus sa láád ehk kust sa tulled,
Summal kuleb waeste heale,

Hallastab ka nende peale!

Árra te sa wallatust,